

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Táboře rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu Mgr. Ondřeje Kubů a přísedících Zdeňky Hrochové a Miloše Hašpla v hlavním líčení konaném dne 1. července 2019

takto:

Obžalovaný

██████████ narozen ██████████ lesní dělník, trvale bytem ██████████
okres ██████████

uznává se vinným, že

1. v místě svého současného bydliště na adrese ██████████
okres Tábor, od **24. 9. 2014** do **20. 8. 2018** přechovával plně funkční neregistrovanou střelnou zbraň kategorie C, konkrétně německou opakovací pušku zn. ██████████
číslo závěru ██████████ číslo hlavně ██████████ a dále od **19. 8. 2016** do **20. 8. 2018** na výše uvedené adrese přechovával 1 kus kulového náboje P 186 S* 20 36, 1 kus kulového náboje P S* 39 38, 1 kus kulového náboje S&B 243 W, 9 kusů kulových nábojů zn. SBP 38 Special, 2 kusy kulových nábojů S&B 8x57 JS a 60 kusů brokových nábojů (z toho 7 ks brokového náboje zn. SB Corona 12 3,5 mm černé barvy, 9 kusů brokového náboje 12 4 mm tmavě zelené barvy, 6 kusů brokového náboje 16 Stell Shot 3,05 mm světle zelené barvy, 3 kusy brokového náboje SB Favorit žluté barvy, 2 kusy brokového náboje Selier Belot 12 SB plastik červené barvy, 2 kusy brokového náboje SB 16 Vega 3,50 mm modré barvy, 7 kusů brokových nábojů Stell Shot 3,5 mm 16 světle zelené barvy, 7 kusů brokových nábojů S&B Corona 12 tmavě zelené barvy, 6 kusů brokových nábojů S&B 12 Corona 3,5 mm černé barvy, 5 kusů náboje Schonebeck 16 černé barvy, 1 ks brokového náboje S&B 12 67,5 mm oranžové barvy, 1 ks brokového náboje S Ball plastik 12 oranžové barvy, 1 ks brokového náboje S&B 12 červené barvy, 1 ks brokového náboje S&B 16 černé barvy s oranžovým nápisem, 1 ks brokového náboje S&B Vega 16 3,5 mm modré barvy a 1 ks náboje S-Ball plastik oranžové barvy), ačkoli nebyl držitelem zbrojního průkazu ani zbrojní licence,

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Kuchařová.

2. nejméně v období od **1. 1. 2018** do **20. 8. 2018** v rodinném domě na adrese [redacted] okres Tábor, si opakovaně a dlouhodobě vynucoval pohlavní styk na poškozené [redacted] nar. [redacted] zejména hrubým slovním zacházením, a poté kdy na začátku července 2018 poškozená další pohlavní styky s obžalovaným odmítla, snažil se [redacted] přimět k tomu, aby přišla k němu do ložnice a měla s ním pohlavní styk od této doby i tím, že si do ložnice přinesl nelegálně drženou zbraň, uložil ji pod matraci postele, v domě pod vlivem alkoholu manipuloval touto zbraní tak, že ji opakovaně nabíjel a vybíjel, neboť věděl, že se předmětné zbraně [redacted] bojí, a dále jí v jednom případě vyhrožoval, že si „vezme“ jednu z jejích dcer, pokud mu nevyhoví a nebude s ním mít pohlavní styk,

3. v období od **1. 1. 2013** do **20. 8. 2018** na pozemku u svého domu na adrese [redacted] okres Tábor, zasadil a následně vypěstoval ve výše uvedeném období nejméně 20 rostlin konopí setého - rod Cannabis, což je látka uvedená v Nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek v příloze č. 3, seznamu omamných látek č. 3, z nichž následně sušením vzrostlých rostlin na půdě rodinného domu na své doručovací adrese získal nezjištěné množství toxikomansky využitelné sušiny s nezjištěným obsahem psychotropní látky delta-9-THC (tetrahydrokanabinol), zařazené v příloze č. 4, seznamu psychotropních látek č. 4 Nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek) a z části sklízne vyrobil nezjištěné množství pryskyřice z konopí, tzv. hašiše, s obsahem účinné látky rostliny konopí delta-9-THC a vypěstovanou marihuanu u sebe neoprávněně pro vlastní potřebu přechovával a z části ji zdarma nejméně ve 20 případech poskytl dalším osobám a to:

- [redacted] v 10 případech v množství 1 g,
- [redacted] v 5 případech v množství 5 g,
- [redacted] v 1 případě v nezjištěném množství

a dále výše uvedenou drogu zdarma poskytl dalším dosud nezjištěným osobám za účelem toxikomanského zneužití, přičemž pěstování této látky k toxikomanskému využití je zakázáno, čehož si byl obviněný vědom

tedy

pod bodem 1.

bez povolení sobě opatřil a přechovával střelnou zbraň,

pod bodem 2.

dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby jiného pohrůzkou násilím a pohrůzkou jiné těžké újmy donutil k pohlavnímu styku, avšak k dokonání trestného činu nedošlo,

pod bodem 3.

neoprávněně vyrobil a jinak jinému opatřil psychotropní látku,

čímž spáchal

pod bodem 1.

přečin nedovolené ozbrojování podle § 279 odst. 1 trestního zákoníku,

pod bodem 2.

zločin násilnění § 185 odst. 1, 2 písm. c) trestního zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 trestního zákoníku,

pod bodem 3.

přečin nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 185 odst. 2 trestního zákoníku za užití ustanovení § 43 odst. 1 trestního zákoníku k **úhrnnému trestu odnětí svobody v délce 36 (třicet šest) měsíců.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s **ostrahou.**

Podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovanému dále ukládá **trest propadnutí věci**, a to:

- 1) německé opakovací pušky zn. [REDAKCE] vyr. číslo [REDAKCE] c, číslo závěru [REDAKCE] číslo hlavně [REDAKCE]
- 2) 14 ks kulových nábojů S&B 8x57 JS,
- 3) 1 ks kulového náboje P 186 S* 20 36,
- 4) 1 ks kulového náboje P S* 39 38,
- 5) 9 ks kulových nábojů zn. SBP 38 Special,
- 6) 1 ks kulového náboje S&B 243 W,
- 7) 60 kusů brokových nábojů (7 ks brokového náboje zn. SB Corona 12 3,5 mm černé barvy, 9 ks brokového náboje 12 4 mm tmavě zelené barvy, 6 ks brokového náboje 16 Stell Shot 3,05 mm světle zelené barvy, 3 ks brokového náboje SB Favorit žluté barvy, 2 ks brokového náboje Selier Belot 12 SB plastik červené barvy, 2 ks brokového náboje SB 16 Vega 3,50 mm modré barvy, 1 ks náboje S-Ball plastik oranžové barvy, 7 ks brokových nábojů Stell Shot 3,5 mm 16 světle zelené barvy, 7 ks brokových nábojů S&B Corona 12 tmavě zelené barvy, 6 ks brokových nábojů S&B 12 Corona 3,5 mm černé barvy, 5 ks náboje SCHONEBECK 16 černé barvy, 1 ks brokového náboje S&B 12 67,5 mm oranžové barvy, 1 ks brokového náboje S Ball plastik 12 oranžové barvy, 1 ks brokového náboje S&B 12 červené barvy, 1 ks brokového náboje S&B 16 černé barvy s oranžovým nápisem, 1 ks brokového náboje S&B Vega 16 3,5 mm modré barvy).

Podle § 99 odst. 2 písm. b) a § 99 odst. 4 trestního zákoníku se obžalovanému dále ukládá **ochranné léčení protialkoholní ve formě ambulantní.**

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu se **obžalovanému** ukládá povinnost zaplatit na náhradě škody poškozené [REDAKCE] (generálie shora) částku **5.300 Kč.**

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu se **obžalovanému** ukládá povinnost zaplatit na náhradě nemajetkové újmy poškozené [REDAKCE] (generálie shora) částku **50.000 Kč.**

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se na řízení ve věcech občanskoprávních **odkazuje se** zbytkem svého uplatněného nároku na náhradu nemajetkové újmy poškozená [REDAKCE] (generálie shora).

Odůvodnění:

1. Dokazováním v hlavním líčení byl zjištěn skutkový stav tak, jak je popsán ve výrokové části tohoto rozsudku.

I. Důkazní situace

2. Tento skutkový stav byl zjištěn z výslechu obžalovaného, poškozené, vyslechnuta byla i svědkyně [REDAKCE] v souladu s ustanovením § 211 odst. 1 trestního řádu byly čteny protokoly o výslechu svědků [REDAKCE] a [REDAKCE] v intencích § 211 odst. 6 trestního řádu byly rovněž čteny úřední záznamy o [REDAKCE]

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Kuchařová.

podaném vysvětlení [redacted] a [redacted]. Opominout nelze rovněž výslech znalce z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie Doc. MUDr. Jaroslava Zvěřiny. Provedeny byly i listinné důkazy, konkrétně četná prohlášení [redacted] a [redacted] k chování obžalovaného, fotografie zbraně, protokol o vydání věci - zbraní a nábojů, odborné vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví balistika, zpráva o době držení a důvodu ztráty zbrojního průkazu a k převodu zbraní, které měl obžalovaný ve vlastnictví, rozhodnutí o odnětí zbrojního průkazu, usnesení a protokoly o vrácení věci, vyjádření Policie ČR, odboru služby pro zbraně a bezpečnostní materiál, pracoviště Tábor, protokol o vydání věci - sušiny neznámé rostliny, odborná vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví chemie, fotodokumentace. Stejně jsou také rozsudek Okresního soudu v Táboře ve věci vedené pod sp. zn. 14 Nc 132/2015 o úpravě výkonu rodičovské odpovědnosti k nezletilému synovi obžalovaného a poškozené, usnesení Okresního soudu v Táboře ze dne 31. 8. 2018 č. j. 4 Nc 5101/2018 - 24 o předběžném opatření - vykázání ze společného obydlí a usnesení Okresního soudu v Táboře ze dne 12. 10. 2018 č. j. 4 Nc 5201/2018 - 23, úřední záznam o podaném vysvětlení poškozenou ze dne 29. 6. 2019 a kopie SMS zpráv. Opominout nelze také osobní výkazy obžalovaného, zejména opis rejstříku trestů a rozhodnutí v předchozí trestní věci obžalovaného.

3. Soud po zhodnocení provedených důkazů dospěl k závěru, že má k dispozici dostatečný důkazní materiál, který mu dovoluje ve věci rozhodnout.

II. Skutková zjištění k bodu 1. výroku rozsudku

4. Obžalovaný se ke spáchání trestného činu doznal a uvedl, že to byla hloupost a lituje toho, že nevyužil amnestii a zbraň nepřihlásil. Od osmnácti let měl zbrojní průkaz, ale asi před dvěma lety šel kvůli přítelkyni na psychiatrii, a tam mu jej sebrali. V té době měl „čtyři kvěry“, které pak přepsal na otce a předal mu je i fyzicky. Náboje, které policie zadržela, byly do nich. Zadrženou pušku pak získal asi v září 2014 od kamaráda, pomáhal mu předělávat dům, který koupil, a pušku našel na půdě. Zbraň chtěl prostě mít, nepoužíval ji, jen na Silvestra si vystřelil do vzduchu.
5. Výpověď obžalovaného v tomto bodě hodnotí soud jako věrohodnou, zejména s ohledem na další ve věci provedené dokazování, které v podstatě samo o sobě popisuje skutkový stav popsáný ve výroku rozsudku.
6. V první řadě soud upozorňuje na svědectví poškozené, družky obžalovaného, která uvedla, že obžalovaný měl rád zbraně, jak střelné, tak chladné, poškozená rovněž doplnila, že ví, že měl doma zbraň nelegálně, byť nebyla schopna určit odkdy. Obžalovaný byl i držitelem zbrojního průkazu, avšak poté co byl hospitalizován a léčil se u MUDr. Pelikánové, mu byl odebrán. Poškozená uváděla, že se tak mělo stát v roce 2017, byť dodala, že neví přesně kdy. Shodně hovoří i dcery poškozené, které obě uvedli, že věděli, že obžalovaný měl zbraň, byť nebyli schopny uvést od kdy. Starší z dcer [redacted] dokonce uvedla, že poškozený se zbraní občas cvakal a v létě 2018 měl ji uloženou v ložnici pod matrací. Shodně hovoří i svědkyně [redacted] které poškozená zbraň dokonce ukázala, či [redacted] které se poškozena svěřila, že obžalovaný v průběhu roku 2018 manipuloval se zbraní. A konečně zásadní je také svědectví [redacted] který byť není schopen přesně datovat kdy, předal zbraň při rekonstrukčních pracích na půdě jeho domu nalezenou pušku obžalovanému, neboť předpokládal, že jako myslivec a držitel zbrojního průkazu se „o ni postará“.
7. Zásadním důkazem je také rozhodnutí Policie ČR, Krajského ředitelství policie Jihočeského kraje, Odboru služby pro zbraně a bezpečnostní materiál ze dne 27. 7. 2016, v právní moci dne 19. 8. 2016, o odebrání zbrojního průkazu z důvodu zdravotní nezpůsobilosti. Po datu právní moci tak obžalovaný neměl oprávnění držet či si opatřit nejen jakoukoli zbraň, jejíž nabytí a držení je umožněno pouze držitelům zbrojního průkazu, ale neměl oprávnění přechovávat ani střílivu do takové zbraně.

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Kuchařová.

8. Ze závěrů odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví balistika pak vyplývá, že policií zajištěná střelná zbraň je plně funkční střelnou zbraní kategorie C, k jejímuž nabývání a následnému přechovávání je oprávněna pouze osoba, která je držitelem zbrojního průkazu a která řádně získala i tzv. průkaz zbraně.
9. S ohledem na výše uvedené tak soud uzavírá, že nemá pochybností o průběhu skutkového děje tak, jak je popsán v obžalobě.

III. Skutková zjištění k bodu 2 výroku rozsudku

10. Obžalovaný popřel, že by se dopustil popsaného zločinu, byť připustil, že nesl velmi nelibě, že s ním poškozená odmítala intimně žít, což přikládal tomu, že je z něj cítit alkohol. Obžalovaný se však velmi emotivně ohradil proti popisu skutkového děje předkládaného poškozenou, své chování sice označil za hrubé a hulvátské, ale to vyplývá z jeho naturelu, nechoval se v úmyslu poškozenou zastrášovat ani být útočný k jejím dcerám. Soužití s poškozenou popisuje jako normální partnerský vztah, byť připouští občasné problémy způsobené jeho nadměrným užíváním alkoholu. Poškozenou nikdy neuhodil, k ničemu ji nenutil, naopak byla to poškozená, kdo jej v hádkách několikrát zranila, když po něm házela věci, či jej „řezala“. Durzně odmítl, že by ji manipulací se zbraní nutil k návratu do ložnice. Zbraň měl půl roku uloženou v králíkárně, byla velmi znečištěná a potřebovala údržbu, proto s ní manipuloval, čistil ji, ale v průběhu toho nic neříkal a zbraň pak uložil na skříň.
11. Výpověď obžalovaného však soud v tomto případě shledává jako zcela nevěrohodnou, důvodem je nejen rozpor s dalšími ve věci shromážděnými důkazy, ale především sama výpověď obžalovaného je nekonzistentní, vnitřně rozporná a obžalovaný ji v průběhu trestního řízení mění. Sám obžalovaný totiž nejprve připouští, že poškozené řekl, že zbraň z ložnice odnese pouze v případě, že se tam vrátí ona, aby to následně popřel, a vzápětí to připustil s tím, že chtěl, aby se vrátila do ložnice. Stejná je situace i výhrůžkou „že si místo ní vezme jednu z jejích dcer“, což nejprve kategoricky popírá, aby následně uvedl, že „*v opilosti nakecal spoustu bovdin, ale v životě by to neudělat*“. Již tyto rozpory a rovněž vyjádření poškozeného, kterými v podstatě potvrdil důvodnost obžaloby, když uvedl, „*kdyby se máma normálně chovala tak, jak se má chovat (...) kdybychom si vzli, tak by to bylo vše v pořádku*“, což rozhodně nevypovídá o standardním chování obžalovaného k poškozené.
12. Za situace, kdy sama výpověď obžalovaného vzbuzuje četné pochybnosti o své pravdivosti a úplnosti, a naznačuje, že skutkový děj se neodehrál tak, jak jej obžalovaný popisuje, přistupují k objasnění děje další důkazy, které ony výše popsané pochybnosti o pravdivosti výpovědi mění v jistotu.
13. Předně je na místě uvést, že poškozená popisuje skutkový děj zcela odlišně od obžalovaného. Soužití s obžalovaným popisuje jako značně poznamenané jeho pitím, po narození syna se dokonce od obžalovaného dvakrát odstěhovala, nicméně posléze partnerské soužití obnovili. Zásadní zlom v jejich vztahu nastal od počátku roku 2018, obžalovaný opět začal pít, z práce chodil opilý a situace se postupem času zhoršovala. Po začátku letních prázdnin, když dcery odjely, chtěla jejich situaci řešit, bála se toho, aby obžalovaný neudělal dluhy, nepřišli o dům, snažila se mu domlouvat, na což nereagoval, proto s ním odmítla sexuální žít. Chtěla ho tak přesvědčit, aby přestal pít, což mu také několikrát výslovně sdělila. Poškozená také doplnila, že ohledně sexu s ní poškozený zpočátku „pouze“ manipuloval, až v posledním období jejich soužití si sex skutečně vynucoval. Ony manipulace měly podobu zejména vulgárních poznámek před dětmi, či cizími lidmi nebo návštěvami, osahávání, atp., přičemž kvůli těmto způsobům chování obžalovaného mu poškozená raději byla po vůli, aby nevyvolával takto pohoršení. Poškozená také popisuje zhoršující se chování obžalovaného, jeho neustále změny nálad, návaly vzteku, se zbraněmi začal manipuloval opilý a ona se začala bát, aby něco neudělal. Podrobně popsala také dva zásadní incidenty, a to manipulování se zbraní, kdy si obžalovaný měl zhruba týden v

červenci „hrát se zbraní“, opakovaně ji nabíjel a vybíjel, různými průpovídkami ji přesvědčoval, aby šla do ložnice. V tomto období se také snažil prostřednictvím syna manipulovat tak, aby k pohlavnímu styku svolila, např. postavil stan v domnění, že tam půjde spát s ním a jejich synem a dojde k souloži, či vzal děti k vodě v přesvědčení, že je nenechá jít samotné a pak ji v plavkách osahával. V té době se jej bála, byl vzteklý, nebyla si jistá, co přesně udělá. V srpnu se odehrál také ten druhý incident, zhruba dva, tři dny poté pušce. Ležela v ložnici s [REDAKCE] a obžalovaný tam chodil, vyhrožoval doktor [REDAKCE] že mu rozbije hlavu, vyhrožoval, že vykope návštěvy, a také jí vysvětloval, že vše dělá špatně, že s ním nespí. Výhrůžku o tom, že „si vezme některou z jejích dcer, když s ním nespí ona“, však pronesl ještě předtím v pokoji a následně ji na její dotaz, zda to myslí vážně zopakoval. Poté když byla u dcery v pokoji, tak tam přišel, měl jejími slovy „slizký výraz“ a hladil dceru po noze a neustále pronášel sexuální podbarvené poznámky. Poškozená také doplnila, že se bála, když obžalovaný manipuloval se zbraní, byl nevypočitatelný, ale nedonutilo ji to, aby mu vyhověla, nicméně je přesvědčená, že obžalovaný počítal s tím, že ji donutí, když nestačily jeho obvyklé předchozí způsoby.

14. Výpověď poškozené hodnotí soud jako věrohodnou, neboť jmenovaná vypovídá v průběhu celého trestního řízení prakticky shodně, nadto je její výpověď podporována dalšími svědky. Poškozená rovněž svým projevem a obsahem výpovědi nezavdává žádné pochybnosti o pravdivosti její verze skutkového děje, zejména když řada dalších svědků vypovídá shodně. Soud si uvědomuje, že svědci, zejména kamarádka poškozené, ale i další osoby, ví o událostech toliko z doslechu, když se jim poškozená svěřila, avšak je na místě zdůraznit, že výpovědi obou hlavních aktérů proti sobě stojí osamoceně, ba naopak.
15. Chování obžalovaného totiž popisuje celá řada lidí. Soused [REDAKCE] popisuje chování obžalovaného - jejich problematické sousedské soužití. Obžalovaný byl hrubý a vulgární, často vyvolával konflikty, byť nikdy nebyl svědkem toho, že by nadával dětem nebo poškozené. Současně však doplnil, že s incidentem se zbraní se mu svěřila poškozená.
16. Jako hrubiána, se zálibou v alkoholu popisuje obžalovaného i [REDAKCE] který zároveň zdůraznil, že si nebyl vědom toho, že by obžalovaný poškozenou napadal, na partnerských problémech měli dle jeho názoru podíl oba dva.
17. Naopak další ze sousedů [REDAKCE] popisuje obžalovaného jako vulgárního člověka, despota. Velmi často také častoval poškozenou nárážkami se sexuální tematikou, a to i před dětmi. Obžalovaného také pokládá za zkušeného manipulátora. Doplnil také, že poškozená se mu svěřila, že obžalovaný v posteli manipuloval se zbraní, s tím, že chce mít v posteli něco hezkého.
18. Jako hulváta a hrubiána popisuje obžalovaného také svědkyně [REDAKCE] která hlavní problém obžalovaného a jeho změně nálad spatřuje v jeho závislosti na alkoholu. I ona potvrdila, že se jí poškozená svěřila s incidentem s puškou, což ostatně stvrzuje i ve svém čestném prohlášení.
19. Rovněž [REDAKCE] popisuje, že se jí poškozená svěřila, že obžalovaný má v ložnici zbraň, že když tam s ním není ona, že chce mít něco hezkého, a že s ní naprázdno cvaká. Popisovala také nevhodné, až vulgární chování nejen k ní („stojí mu z ní pind'our“ či „stejně bych tě jednou znásilnil“), ale i vůči [REDAKCE] (starší dcera poškozené) a k poškozené samotné. Svědkyně také doplnila, že má povědomí o tom, že po poškozené vyžadoval sex - např. posílal jejich syna, aby jí vyřídil, že čeká v ložnici, či se po poškozené požadoval sex a nevhodně při tom hladil její dceru po noze.
20. Velice obdobně vypovídala i svědkyně [REDAKCE] Tak dokonce viděla zbraň uloženou v ložnici, kdy jí ji během návštěvy ukázala poškozená. Svědkyně také uvedla, že se jí poškozená svěřila s tím, že obžalovaný si na ni vynucuje pohlavní styk, dokonce to i slyšela, kdy byla přítomna jeho výzvám k sexu, či během její návštěvy za ní posílal jejich syna s tím, že na ni čeká v ložnici, což trvalo téměř tři hodiny. Poškozená se jí také svěřila s oním incidentem se zbraní, kdy jí měl vybíjet a nabíjet, náboje padaly na zem, dokonce se neúspěšně pokusila zavolat na linku

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Kuchařová.

bezpečí. Svěřila se jí také s jeho výhrůžkou „že si vezme jednu z jejích dcer“. Svědkyně dále doplnila, že obžalovaný byl vulgární, i před dětmi, nevhodně se choval i k dcerám poškozené i k jejím dětem.

21. Zásadní jsou také svědectví dcer poškozené [REDAKCE] popisuje obžalovaného jako vznětlivého, občas večer byl dokonce zlý, a dodala, že její mamka se ho bála. Nezletilá uvedla, že na její matku byl sprostý, nadával, ale podrobnosti si nepamatuje. Viděla jej také manipulovat se zbraní, byť ji jen odnášet. Popsala také jeho rozčílené chování v době před odjezdem na dovolenou do Itálie, ale podrobnosti s výjimkou neustálého chování obžalovaného k nim do pokoje a výčitek adresovaných její matce si nepamatuje. Starší ze sester [REDAKCE] pak uvedla, že v průběhu léta viděla zbraň schovanou pod matrací v ložnici a společně s matkou ji schovali. Doplnila také, že jednou jej viděla její sestra, jak zbraň někam odnáší. Doplnila také, že obžalovaný věděl, že se její matka zbraně bojí a také že s ní občas cvakal. Problémů v soužití své matky s obžalovaným si povšimla až v poledních roce, poškozená se obžalovaného bála, nechtěla s ním spát v ložnici. Obžalovaný se jí však snažil přesvědčit, aby se do ložnice vrátila, posílal za ní jejích bratra s různými vzkazy, tahal jí za nohu z gauče, před nimi i před sousedy ji přemlouval, ať s ním jde. Podrobně popsala také incident před odjezdem do Itálie, kdy obžalovaný na mamku křičel, „jestli mi nedáš ty, tak si vezmu jednu z tvých dcer“. Všichni pak spali společně, ale obžalovaný za mamkou přišel, sápal se na ní a chtěl, aby s ním šla do ložnice.
22. S ohledem na výše uvedené nezbývá než uzavřít, že je nepochybně prokázáný skutkový děj tak, jak je popsán ve výroku rozsudku. K uvedenému závěru vede soud zejména četnost výpovědí svědků podporující verzi poškozené, která navíc vypovídá prakticky shodně nejen v trestním řízení, ale i v řízení o předběžném opatření. Její výpověď je navíc konzistentní, bez logických rozporů a přesvědčivě popisuje vývoj vztahu s obžalovaným i důvody, které ji vedly k jeho definitivnímu ukončení. Ostatní svědci, byť nebyli s výjimkou dcer, přímými účastníky děje, svými výpověďmi podporují verzi poškozené, která se jim měla svěřit, či byly přímými účastníky některých událostí. Nadto nelze přehlédnout, že všichni shodně popisují postupnou degradaci chování obžalovaného, jeho nelibost, s jakou nesl odcizování s poškozenou. Poškozená se pak zejména s incidentem se zbraní svěřila sousedům a kamarádkám a ty jej potvrdily. Soud si sice uvědomuje, že se jedná o svědectví z doslechu, ale je jen stěží představitelné, že by poškozená po takto dlouhou dobu chystala komplot na obžalovaného bez jasného cíle, neboť při vypořádání domu i při dohodě o výchově syna se k němu chovala korektně a soud nezaznamenal žádné skutečnosti svědčící pro snahu poškozené pomstít se obžalovanému. Nadto aby tato konstrukce obstála, je nezbytné si uvědomit, že poškozená by jí musela mít do detailu promyšleno, přesvědčit ke spolupráci řadu dalších osob a to bez jakéhokoli motivu, neboť z jejího chování není zřejmá ani zášť, ani snaha se pomstít, či snaha získat majetek.
23. Na závěr tak nezbývá než doplnit, že jakkoli obhajoba tvrdí opak, výpověď poškozené nestojí samostatně, je to naopak výpověď obžalovaného, kterou nepodporují žádné důkazy a zpochybňují její vnitřní rozpory.
24. Soud jen pro úplnost dodává, že oproti podané obžalobě zpřesnil popis skutkové věty, byť podstata jednání zůstala stejná a právní hodnocení tato úprava nemá vliv. Soud tak učinil zejména z toho důvodu, aby byl zvýrazněn předěl ve vztahu poškozené a obžalovaného se začátkem prázdnin, což je okamžik kdy již poškozená přestala s obžalovaným sexuálně žít a informoval ho, jak o svém rozhodnutí, a tak o jeho důvodech, což obžalovaného přivedlo k použití ne již pouze manipulativních, ale i verbálně agresivních a výhrůžných prostředků.

IV. Skutková zjištění k bodu 3. výroku rozsudku

25. Obžalovaný se ke spáchání výše popsaného jednání doznal, avšak zpochybnil počet případů, v nichž marihuanu třetím osobám dával a zduraznil, že ji rozhodně neprodával. Ke skutkovému ději uvedl, že si pěstoval trávu, poškozená mu ji dokonce zalévala, pěstoval ji však toliko pro

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Kuchařová.

vlastní potřebu a neužíval ji, pouze z ní vyráběl mastičky. Obžalovaný současně připustil, že „*kdýž někdo potřeboval, dal mu větvičku*“, ale rozhodně se tak nestalo ve dvaceti případech, byť počet případů si přesně nepamátuje. [redacted] marihuanu poskytl maximálně pětkrát, byl to soused [redacted] nic nedával, [redacted] drogu poskytl toliko jednou, neboť si sám pěstuje na pudě. K dotazu soudu pak doplnil, že se jednou pokoušel vyrobit hašiš, dělal tzv. bahno, ale „*bylo to k ničemu a tak to skončilo v hnoji*“.

26. Jakkoli soud kladně hodnotí částečné doznání obžalovaného, jeho výpověď jako zcela věrohodnou hodnotit nemůže, neboť je částečně v rozporu s dalším provedeným dokazováním.
27. Je skutečně nesporné, že obžalovaný na zahradě domu pěstoval marihuanu, to potvrzují nejen fotografie pořízené policisty, kteří pěstované rostliny zajistili, ale rovněž i výpovědi svědků. Na úvod soud předestírá výpověď družky obžalovaného a jejích dcer, které shodně uvedli, že obžalovaný rostliny konopí nejen pěstoval, ale následně sušinu ve formě marihuany kouřil smíšenou s tabákem. Poškozená rovněž doplnila, že obžalovaný marihuanu poskytoval i dalším osobám, výslovně uvedla, že jednou drogu poskytl svému švagrovi [redacted] nejméně desetkrát i [redacted] s ním často chodila [redacted] a konečně dle jejího mínění často chodil i [redacted].
28. Skutečnost, že rostliny konopí setého pěstoval, potvrzují i dcery poškozené, svědkyně [redacted] [redacted] která potvrdila, že obžalovaný jednou vyráběl i hašiš, který popsala jako hnědou hmotu. Rostliny konopí u domu viděla i svědkyně [redacted] či [redacted] soused obžalovaného, stejně tak jako [redacted] který však popřel, že by od obžalovaného jakoukoli drogu získal, byť bezúplatně.
29. Zcela zásadní jsou však svědectví [redacted] který uvedl, nejen to, že obžalovaný v posledních čtyřech letech (2014 - 2018) vypěstoval zhruba dvacet rostlin „trávy“, ale také, že mu marihuanu asi v deseti případech zdarma poskytl. Dalším neopominutelným svědectvím je pak výpověď [redacted] která uvedla, že jí obžalovaný v pěti případech zdarma poskytl zhruba 5 gramů sušené drti konopí. Doplnila také, že sám „trávu“ kouřil smíchanou s tabákem. Svědkyně dále doplnila, že obžalovaný zkoušel rovněž vyrobit hašiš, což ostatně potvrdil i svědek [redacted] který mu dokonce na Youtube pomohl nalézt postup. A konečně rovněž [redacted] uvedl, že mu obžalovaný v jednom případě dal větev marihuany.
30. Skutková zjištění tak již jen doplňuje fotodokumentace pořízená policisty při ohledání, z nichž je patrné, že v létě 2018 obžalovaný na zahradě rostliny konopí pěstoval, usnesení o vydání věci, z něhož soud seznal, že poškozená vydala rostlinnou sušinu neznámého původu. Přehlédnout nelze ani odborné vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví chemie, z něhož vyplývá, že v sušině byla zjištěna rostlinná drť konopí, tzv. marihuana, chemickou analýzou rostlinných zbytků pak byl zjištěn i obsah THC v této sušině. Ostatně že darovaná droga měla běžné účinky, potvrzují i svědci [redacted] a [redacted].
31. Soud tak uzavírá, že má za vyvrácenou výpověď obžalovaného týkající se nejen množství a důvodu pěstování rostlin konopí, ale totožnosti odběratelů a počtu případů, v nichž jim drogu poskytl. Shodné výpovědi svědků totiž jen stěží mohou být zpochybněny, zejména když všechny osoby vypovídají velmi uvěřitelně, zejména svědci [redacted] a [redacted] se vyjadřují natolik civilně a věcně, že jejich věrohodnost nelze zpochybnit. Nota bene když z jejich výpovědi plyne, že jednání obžalovaného nepovažovali za „dealerství“ a proto ani neměli důvodu svou výpověď zkreslovat. Soud proto má za prokázanou verzi obžaloby, neboť ve prospěch verze skutkového děje předkládaného obžalovaným prakticky nesvědčí jediný důkaz, s výjimkou jeho vlastní výpovědi, a navíc je v rozporu s výpověďmi dalších svědků.

V. Právní posouzení

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Kuchařová.

32. Po právním posouzení jednání popsaného pod bodem 1. výroku rozsudku soud uzavírá, že obžalovaný se jím dopustil přečinu nedovolené ozbrojování podle § 279 odst. 1 trestního zákoníku, neboť bez povolení sobě opatřil a přechovával střelnou zbraň.
33. K naplnění znaků skutkové podstaty nad rámec její zákonné definice soud dodává, že obžalovaný si byl nepochybně vědom, že nemá žádné oprávnění přechovávat ve výroku popsanou střelnou zbraň ani náboje, přesto tak učinil, protože dle svých slov „pušku chtěl mít“. Obžalovaný tak zcela nepochybně jednal v úmyslu přímém, neboť sám připouští, že věděl, že jeho jednání odporuje zákonu, avšak neučinil ničeho, aby závadový stav napravil. K časovému vymezení spáchaného jednání ve vztahu ke střelné zbraní pak je na místě jen doplnit, že předpokladem povoleného držení zbraně je nejen oprávnění ve formě zbrojního průkazu, ale též vzniká povinnost nabytí zbraně ohlásit příslušnému útvaru policie, získat průkaz zbraně (viz § 41 a následující zákona o zbraních). Teprve souhrnné splnění těchto dvou podmínek je povoleným držením zbraně. Obžalovaný však nabytí vlastnictví předmětné pušky nenahlásil a proto naplnil znaky skutkové podstaty tohoto přečinu již před odnětím zbrojního průkazu.
34. Skutkem popsaným pod bodem 2. výroku rozsudku obžalovaný spáchal zločin znásilnění § 185 odst. 1, 2 písm. c) trestního zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 trestního zákoníku, neboť dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby jiného pohrůzkou násilím a pohrůzkou jiné těžké újmy donutil k pohlavnímu styku, avšak k dokonání trestného činu nedošlo.
35. K naplnění znaků skutkové podstaty soud uvádí následující. Soud nepochybuje, že partnerské soužití obžalovaného a poškozené bylo patologickým vztahem, notně poznamenaným alkoholismem obžalovaného a gradace závadového chování obžalovaného byla postupná, zjevně motivovaná jeho pokřivenou představou ideální formy partnerského soužití. Současně však nelze také nepoznamenat, že znaky pokusu žalovaného zločinu jsou naplněny až „v závěrečné fázi jejich vztahu“, tedy v okamžiku, kdy obžalovaný používal jako nátlakovou formu opakované nabíjení a vybíjení zbraně či výhrůžky sexuální útokem na jednu z dcer poškozené, čemuž ovšem předcházela dlouhodobá manipulace s poškozenou za účelem sexuálního uspokojení obžalovaného. Za nejzávažnější pak samozřejmě považuje soud jednání obžalovaného od chvíle, kdy mu poškozená sdělila, že s ním odmítá sexuálně žít vzhledem ke způsobu jeho chování, přičemž obžalovaný neváhal pokusit se tento její odpor překonat výše popsanými prostředky. K tomuto závěru jen přispívá skutečnost, že průběh vztahu poškozené s obžalovaným, jeho opilecká agresivita ve spojitosti se zálibou ve zbraních a koneckonců i zcela zjevné postupné vymizení schopnosti obžalovaného zvládat nenaplněnost svých vlastních představ o ideálním průběhu partnerství s poškozenou bezesporu potencovali vnímání reálnosti výhrůžek ze strany poškozené.
36. K samotnému charakteru výhrůžek pak soud dodává, že hrozba sexuálního zneužití jedné z dcer poškozené je bezesporu pohrůzkou jiné těžké újmy, neboť poškozená jako matka tuto hrozbu vnímala dle svých slov velmi úkorně a o jejím vnímání svědčí koneckonců i to, že byla příslovečnou poslední kapkou vedoucí k definitivnímu rozpadu jejich vztahu. Ostatně nelze přehlédnout, že tento názor je zastáván i v komentářové literatuře¹.
37. Skutečnost, že obžalovaný nutil poškozenou k pohlavnímu styku, připouští on sám, byť tak činí v kontextu vlastního vnímání oprávněnosti svého požadavku, který odůvodňuje tím, že poškozená byla jeho družkou a tedy z jeho pohledu povinnou k intimnímu životu s ním, což vnímal jako normální. V jeho optice to byla právě poškozená, která nejednala správně, neboť

¹ Při donucení pohrůzkou násilí se, na rozdíl od předchozí úpravy tohoto trestného činu v trestním zákoně nebo zločinu loupeže podle § 173, nemusí jednat o pohrůzku bezprostředního násilí, postačuje pohrůzka násilím realizovaným v budoucnu. Pohrůzka může směřovat i vůči jiné osobě než oběti (např. pohrůzka ublížením jejímu dítěti), ale i vůči věci (např. pohrůzka zničením zařízení bytu). In: FREMIR, Robert. § 185 Znásilnění. In: DRAŠTÍK, Antonín, Robert FREMIR, Tomáš DURDÍK, Miroslav RŮŽIČKA, Alexander SOTOLÁŘ aj. *Trestní zákoník: Komentář* [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2019-7-18]. ASPI_ID K040_2009CZ. Dostupné v Systému ASPI. ISSN: 2336-517X.

„*kdyby se máma normálně chovala tak, jak se má chovat (...)* kdybychom si vrzli, tak by to bylo vše v pořádku“. Obžalovaný však zcela opominul, že je to právě poškozená, která má právo se svobodně rozhodnout, zda chce s obžalovaným intimně žít či nikoli, a obžalovaný takové rozhodnutí musí respektovat.

38. K námitce obžalovaného, že jeho jednání nenaplnuje znaky skutkové podstaty žalovaného trestného činu je na místě zdůraznit, že „*za pobuřku násilí (...)* je možno považovat jednání pachatele, který ve snaze dosáhnout svého záměru, k jehož splnění poškozeného nutí, nakládá se zbraní tak, aby bylo zřejmé, že by ji mohl použít způsobem, k němuž je určena, aniž by takovou možnost vyjádřil slovně (např. pachatel dá najevu, že střelná zbraň obsahuje zásobník s náboji, tento výjeve a zbraň ponechá ležet na stole před poškozeným)“.² Soud si sice uvědomuje, že citovaný judikát se vztahuje k trestnému činu vydírání, ale s ohledem na stejnou podstatu jednání, byť směřující k dosažení jiného cíle, je plně aplikovatelný i na nyní projednávaný případ.
39. K charakteru jeho jednání jako pokusu soud jen doplňuje, že k dokonání jeho jednání nedošlo výhradně kvůli obraně poškozené, která nejen tím, že se nepodvolila jeho nátlaku, ale též tím, že spala společně s dětmi, neodešla za obžalovaným do ložnice, znemožnila dokonání jednání, o něž obžalovaný usiloval. Obžalovaný tak od svého jednání nejenže neupustil dobrovolně, ale soud je přesvědčen, že pokud by poškozená neodešla, své výhrůžky stupňoval až do té míry, že tato by se mu podvolila a k dokonání činu by došlo. Ostatně vykonání pohlavního styku na poškozené bylo zjevným motivem jeho jednání, což dokládají mimo jiné i výše uvedené citace jeho výpovědi.
40. Jednáním popsaným v bodě 3. výroku rozsudku se pak obžalovaný dopustil přečinu nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 trestního zákoníku, když neoprávněně vyrobil a jinak jinému opatřil psychotropní látku.
41. K naplnění znaků skutkové podstaty soud uvádí následující. Marihuana je látka uvedená v Nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek v příloze č. 3, seznamu omamných látek č. 3 s obsahem účinné psychotropní látky delta-9-THC (tetrahydrokanabinol), což je zakázaná látka uvedená v Nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek, v příloze č. 4, seznamu psychotropních látek č. 4, a s jako takovou s ní nelze nakládat bez příslušných oprávnění, jejichž držitelem obžalovaný není. Je také na místě zdůraznit, že trestní zákoník stíhá i bezúplatné poskytnutí drogy jiné osobě bez ohledu na důvod, či iniciaci ze strany osoby, které je droga nabídnuta, a právě takové jednání je nejčastější „jinou formou poskytnutí“. Pokud tedy obžalovaný uvádí, že svým „odběratelům“ dával větvičku marihuany s tím, že až on nebude mít tak mu ji vrátí, zcela bezesbytku naplnil tento znak skutkové podstaty, je totiž bez jakéhokoli významu, za jakým účelem obžalovaný rostliny konopí pěstoval, na co byly určeny či jakým způsobem je dále zpracovával. Jen pro úplnost a s ohledem na charakter argumentace obžalovaného je pak na místě zdůraznit, že otázka úplatnosti formy poskytnutí nemá žádný dopad na trestnost popsaného jednání, byť se nesporně promítá do jeho společenské škodlivosti.
42. I v tomto případě dospěl soud k závěru, že obžalovaný jednal úmyslně, neboť musel být minimálně srozuměn s následky předání marihuany třetí osobě. Ostatně je notorií, že jakákoli forma poskytnutí drogy třetí osobě je trestním právem penalizována.

VI. Druh a výměra trestu

43. O druhu a výměře trestu soud rozhodoval podle zásad uvedených v ustanovení § 39 trestního zákoníku a posoudil existenci polehčujících a přitěžujících okolností, jak je definuje ustanovení § 41 a § 42 trestního zákoníku a dospěl k následujícímu závěru.

² VOČKA, Vladimír. § 175 Vydírání. In: DRAŠTÍK, Antonín, Robert FREMR, Tomáš DURDÍK, Miroslav RŮŽIČKA, Alexander SOTOLÁŘ aj. *Trestní zákoník: Komentář* [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2019-7-18]. ASPI_ID KO40_2009CZ. Dostupné v Systému ASPI. ISSN: 2336-517X.

44. Obžalovanému polehčuje jeho částečné doznání, nicméně na straně druhé nelze tuto polehčující okolnost přeceňovat, neboť z jeho výpovědi rozhodně nevyplývá, že by doznání bylo projevem sebereflexe. Naopak z obsahu výpovědi obžalovaného je zřejmé, že se snaží marginalizovat dopady svého jednání a více než spáchaných skutků, k nimž se doznal, lituje následků, které má nyní toto jednání pro něj. Doznání tak dle názoru soudu není projevem nápravy, ale toliko akceptací faktu a vyvážením důkazní situace, neboť nelze přehlédnout, že soud by i bez doznání obžalovaného měl dostatek důkazů svědčících pro závěr o jeho vině. Nadto jeho postoj k nejzávažnějšímu z projednávaných skutků, pokusu zločinu znásilnění, svědčí o tom, že ani probíhající trestní stíhání jej nepřimělo k zamyšlení nad závadovostí jeho chování, ať již v té závažnější rovině ve vztahu k jeho partnerce, či ve vztahu k dcerám poškozené, které se rovněž zásadně vymyká normě. Současně však soud nemůže neupozornit na celou paletu okolností přitěžujících. Nejenže obžalovaný se dopustil tří trestných činů, ale části nyní projednávaných skutků se dopustil ve zkušební době podmíněného odsouzení, pro jinou trestnou činnost, a ačkoli obžalovaný není speciálním recidivistou, ve vztahu k oběma přečinům je recidivistou druhovým, tedy dopouští se stejného typu trestné činnosti, nadto část jednání spáchal v době před odsouzením pro přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 trestního zákoníku a část poté, co byl uznán vinným. Obžalovaný tak svým chováním jednoznačně dokazuje, že výchovné tresty na jeho chování nemají sebemenšího vlivu, nejenže se dopouští typově stejného jednání, ale navíc s plným vědomím si rizika jeho páčání ve zkušební době. Přehlédnout nelze ani dobu, po kterou se závadového jednání dopouštěl. Koneckonců i nejzávažnější nyní projednávaný skutek není typickým příkladem pokusu o znásilnění, ale vyznačuje se postupnou gradací jeho jednání, které nakonec přesáhlo hranice trestněprávní. Obžalovaný svým dosavadním chováním zcela nepochybně prokázal, že je osobou neschopnou změnit své chování toliko prostředky výchovného trestu. Veškeré možnosti výchovného působení na jeho chování totiž soud již vyčerpал, aktuálně totiž by z palety výchovných trestů bylo možné uvažovat toliko o trestu odnětí svobody s podmíněným odkladem jeho výkonu. Tento trest však již byl obžalovanému uložen bez zjevného dopadu na jeho nynější chování a nelze se domnívat, že by i za současného uložení dohledu, by nyní tento trest měl na obžalovaného větší dopad. Koneckonců ilustrativním příkladem neschopnosti jiného než represivního trestu je skutečnost, že v době probíhajícího jednání se dopustil dalšího skutku, který může být dalším porušením trestněprávních norem, byt' je soud dalek toho činit v tomto případě jakékoliv kategorické závěry o vině obžalovaného tímto skutkem, nicméně z jeho chování plyne nejen neschopnost vyrovnat se s koncem vztahu s poškozenou, ale rovněž také neschopnost uvědomit si podstatu svého předchozího závadového jednání.
45. Výše uvedené skutečnosti tak vedou soud k závěru, že jediným typem trestu, který bude schopen dostatečně citelně působit na obžalovaného je trest odnětí svobody. Jiný druh trestu totiž nepovede k nápravě obžalovaného, neboť nebude dostatečným vyjádřením závažnosti jeho jednání. Z dosavadního chování obžalovaného je totiž zřejmé, že se stylizuje do pozice hlavy rodiny, které má být vždy vyhověno, s koncem vztahu s poškozenou se nevyrovnal, prakticky jej odmítá přijmout a projevem jeho patologického vnímání jeho postavení v rodině je mimo jiné i právě onen pokus o znásilnění. Neschopnost obžalovaného byt' i jen připustit defektnost svého postoje, což je nezbytným předpokladem k jeho nápravě, názorně dokládají i výše zmíněná vyjádření, z nichž je patrné, že doposud vnímá poškozenou jako hlavního viníka nastalé situace. Ve výměře uloženého trestu se pak projeví nejen výše popsany přístup obžalovaného a poměrně vysoká četnost přitěžujících okolností, ale také způsob spáchání zejména pokusu zločinu znásilnění a doba páčání veškeré nyní projednávané trestné činnosti. Soud však zohlednil i skutečnost, že obžalovaný je osobou, která dosud nebyla ve výkonu trestu, tedy lze předpokládat, že i k jeho nápravě postačí i trest vzhledem k závažnosti nyní projednávaných skutků kratšího trvání. Do konečné výměry trestu se tak ve prospěch obžalovaného promítla společenská škodlivost projednávaných trestných činů, kterou soud ve shodě s obhajobou, hodnotí jako spíše nižší, a v neposlední řadě také to, že k dokonání skutku znásilnění nedošlo,

byť výhradně z okolností na straně poškozené. Proto soud uložil trest odnětí svobody ve výměře tří let, byť se s ohledem na horní hranici trestní sazby (deset let) a způsob spáchání může zdát jako trest spíše mírný.

46. Pro výkon uloženého trestu pak soud zařadil obžalovaného do věznice s ostrahou, neboť pro zařazení do přísnějšího typu věznice nebyly splněny podmínky.
47. Vedle trestu odnětí svobody soud obžalovanému uložil také trest propadnutí věci, a to zbraně a nábojů, jejichž přechováním se dopustil přečinu nedovoleného ozbrojování. Uložení tohoto trestu soud pokládá nejen za nezbytné s ohledem na prevenční charakter tohoto trestu, ale současně je též obligatorním, neboť ve smyslu § 70 odst. 4 trestního zákoníku soud musí uložit trest propadnutí věci v případě, že pachatel tuto věc drží v rozporu s jiným právním předpisem, v tomto případě se zákonem o zbraních a střelivu, a užil ji ke spáchání trestného činu.
48. Vedle výše popsaných trestů soud také uložil obžalovanému ochranné léčení protialkoholní formě ambulantní. Důvodem k uložení tohoto ochranného opatření je především fakt, že obžalovaný je osobou závislou na alkoholu, když ze závěrů znaleckého posudku MUDr. Zvěřiny je nepochybné, že intoxikace alkoholem potencuje jeho negativní osobnostní rysy, ostatně žalovaná trestná činnost je toho zřejmým dokladem. Nadto nelze nezohlednit závěry znalce týkající se osobnosti obžalovaného, který je vzhledem ke své osobnostní struktuře osobou obecně náchylnější k emoční labilitě, která se ještě zvyšuje v době intoxikace alkoholem. Soud je tak přesvědčen, že zcela nezbytným doplněním uloženého trestu je i ochranné léčení, které poskytne obžalovanému možnost vyrovnat se svou závislostí a pokud vyvine dostatečné úsilí i do budoucna abstinentovat a tak se de facto vyvarovat i další trestné činnosti, neboť ze zjištění soudu učiněných v průběhu hlavního líčení, je zřejmé, že bez zvládnutí závislosti na alkoholu nebude obžalovaný schopen plně se zařadit do většinové společnosti a dosáhnout úplné nápravy. Ambulantní formu pak soud zvolil zejména s přihlédnutím k závěrům znalce, který s ohledem na nízkou motivaci obžalovaného ústavní formu léčení hodnotí jako zcela neúčinnou, naopak i sám znalec vnímal tuto formu léčby jako vhodné doplnění případného represivního trestu.

VII. Náhrada škody a nemajetkové újmy

49. K trestnímu řízení se řádně a včas připojila poškozená [REDAKCE] s nárokem na náhradu škody ve výši 5 300 Kč a s nárokem na náhradu nemajetkové újmy ve výši 70 000 Kč.
50. Podle § 228 odst. 1 trestního řádu, odsuzuje-li soud obžalovaného pro trestný čin, kterým způsobil jinému majetkovou škodu nebo nemajetkovou újmu nebo kterým se na úkor poškozeného bezdůvodně obohatil, uloží mu v rozsudku, aby poškozenému nahradil majetkovou škodu nebo nemajetkovou újmu v penězích nebo aby vydal bezdůvodné obohacení, jestliže byl nárok včas uplatněn (§ 43 odst. 3 trestního řádu), nestanoví-li tento zákon jinak; nebrání-li tomu zákonná překážka, soud uloží obžalovanému vždy povinnost k náhradě škody nebo k vydání bezdůvodného obohacení, jestliže je výše škody nebo rozsah bezdůvodného obohacení součástí popisu skutku uvedeného ve výroku rozsudku, jímž se obžalovaný uznává vinným, a škoda v této výši nebyla dosud uhrazena nebo bezdůvodné obohacení nebylo dosud v tomto rozsahu vydáno.
51. Na úvod soud konstatuje, že v trestním řízení byla nepochybně prokázána nejen vina obžalovaného jednáním popsaným výroku rozsudku, byť je nezbytné zdůraznit, že pro otázku rozhodnutí o nárocích na náhradu újmy způsobené poškozené je zásadní osvětlit jednání popsané pod bodem 2. výroku, ale rovněž dopady, které toto jednání mělo na poškozenou. Nelze totiž přehlédnout, že jednání obžalovaného je nejen trestněprávně postížitelným, ale současně výrazným způsobem zasáhlo do práv poškozené. Ostatně trestná činnost zasahující do svobody rozhodování v sexuální oblasti výrazným způsobem zasahuje do dalšího života oběti, neboť ta nezřídkou nese následky takového jednání po velmi dlouhou, výrazným způsobem ji zasahuje zejména v oblasti navazování vztahů, a to nejen partnerských. Ve vztahu k výše uvedenému tak nelze pochybovat nejen o vzniku újmy, ale ani příčinné souvislosti mezi jednáním obžalovaného a

Shodu s prvopisem porovzuje Markéta Kuchařová.

vznikem této újmy, ta je koneckonců nesporně doložena právě tím, že soud uznal obžalovaného vinným pokusem znásilnění.

52. K nároku na náhradu škody uplatněné poškozenou soud uvádí následující. Poškozená doložila výši škody způsobené jí jednáním obžalovaného pokladními doklady potvrzujícími úhradu za odbornou pomoc psychologa nejen pro ni, ale též pro její dvě dcery. Souhrnná výše odměny za poskytnuté psychologické konzultace tak činila 5 300 Kč. Soud v tomto případě považuje za nutné doplnit, že tyto vynaložené prostředky považuje za přímou majetkovou újmu způsobenou jednáním obžalovaného, a to nejen ve vztahu k samotné poškozené, ale i ve vztahu k jejím dcerám. Nezletilé totiž byly jednání obžalovaného přítomny, patologický vztah mezi jejich matkou a obžalovaným se podepsal na jejich psychickém rozpoložení a rovněž i vnímání sebe sama, jakož i normy v partnerském vztahu. Je tedy nanejvýš žádoucí, aby obžalovaný zahladil veškeré následky svého závadového jednání, a to nejen ve vztahu k poškozené, ale i k jejím dcerám, de facto přímým svědkyním jeho zavrženíhodného jednání. Právě proto soud pokládá nárok poškozené v tomto bodě nejen za zcela přiměřený, ale také za zákonný a proto jej přiznal v celé uplatněné výši.
53. K uplatněnému nároku na náhradu nemajetkové újmy soud konstatuje, že v tomto případě se nelze s výší způsobené újmy zcela ztotožnit. Z výše uvedeného je ovšem zřejmé, že osobní sféra poškozené byla razantním způsobem narušena. Obžalovaný svým jednáním narušil sebedůvěru poškozené, její vnímání sebe samé a její sebehodnotící mechanismy, což se promítlo do jejího běžného života, ať již se jedná o obnovení sociálních vazeb, či otázku navazování nejen partnerských vztahů. Nicméně náhrada nemajetkové újmy v penězích by měla být toliko sekundárním způsobem reparace následků trestné činnosti. Soud nepopírá, že dlouhotrvající manipulativní jednání obžalovaného, stejně tak jako jeho výhrůžky a setrvalý nátlak měly na poškozenou poměrně značný dopad, na straně druhé i sama poškozená připouští, že odsouzení a zejména uložení trestu obžalovanému představuje značnou satisfakci. Vedle toho je však rozhodně poškozenou odškodnit za utrpěnou nemajetkovou újmu výše popsány duševními útrapami, neboť uložení trestu obžalovanému, byť je bezesporu významnou součástí nápravy závadového stavu, současně jej však nemůže zcela napravit. Právě proto soud přiznal poškozené částku 50 000 Kč jako částku odpovídající utrpěnému příkoří a narušení jejího osobního života i psychické rovnováhy. Při stanovení částky je totiž nutné vycházet nejen z obecného rámce, ale rovněž i z návrhu poškozené. Výše zmíněná částka však dle soudu plně odpovídá poškozenou popisovaným dopadům, jakkoli si soud uvědomuje, že s ohledem na podstatu trestné činnosti je majetková kompenzace jen stěží schopná následky žalovaného jednání vyvážit.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je **přípustné odvolání do osmi dnů** od doručení opisu rozsudku prostřednictvím Okresního soudu v Táboře ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se jej přímo dotýká,
- c) poškozená, který uplatnila nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může ho napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody má toto právo též poškozená, který uplatnila nárok na náhradu škody.

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Kuchařová.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh, a to ve lhůtě, v níž může podat odvolání obžalovaný. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný omezen ve svéprávnosti, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho opatrovník a obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě, v níž je lze podat, nebo v další lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně odůvodněno, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda ho podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Odsuzuje-li soud obžalovaného za zločin k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a přiznává-li poškozenému alespoň zčásti nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, může poškozený požádat o vyrozměnění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni (§ 228 odst. 4 trestního řádu).

Právo podat odvolání nepřísluší tomu, kdo se ho výslovně vzdal. Odvolání je nutno podat ve **třech** vyhotoveních

Tábor 1. července 2019

Mgr. Ondřej Kubů v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Kuchařová.

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 26.09.2019. Připojení doložky provedla Petra Čabáková dne 08.10.2019.

USNESENÍ

Krajský soud v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře ve veřejném zasedání konaném dne 26. 9. 2019 projednal odvolání, které proti rozsudku Okresního soudu v Táboře ze dne 1. 7. 2019, č.j. 6 T 32/2019-238, podal

obžalovaný [REDAKCE] narozen [REDAKCE] lesní dělník, trvale bytem [REDAKCE]

a rozhodl o něm

t a k t o :

Podle § 256 trestního řádu se odvolání obžalovaného jako nedůvodné zamítá.

O d ů v o d ň ě n í :

1. Shora označený rozsudkem Okresního soudu v Táboře byl obžalovaný [REDAKCE] pod bodem ad 1) uznán vinným přečinem nedovolené ozbrojování podle § 279 odst. 1 trestního zákoníku, pod bodem ad 2) zločinem znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. c) trestního zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 trestního zákoníku a pod bodem ad 3) i přečinem nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 trestního zákoníku. Těchto trestných činů se měl obžalovaný dopustit skutky, které pod příslušným číselným označením konkretizovány ve výrokové části napadeného rozsudku.
2. Obžalovaný [REDAKCE] byl soudem I. stupně odsouzen podle § 185 odst. 2 trestního zákoníku za užití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v délce 36 měsíců, pro jeho výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zařazen do věznice s ostrahou.
3. Podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku byl obžalovanému uložen trest propadnutí věci, a to: německé opakovací pušky zn. [REDAKCE] výr. číslo [REDAKCE] číslo závěru [REDAKCE] číslo hlavně [REDAKCE] 14 ks kulových nábojů S&B 8x57 JS, 1 ks kulového náboje P 186 S* 20 36, 1 ks kulového náboje P S* 39 38, 9 ks kulových nábojů zn. SBP 38 Special, 1 ks kulového náboje S&B 243 W, 60 kusů brokových nábojů (7 ks brokového náboje zn. SB Corona 12 3,5 mm černé barvy, 9 ks brokového náboje 12 4 mm tmavě zelené barvy, 6 ks brokového náboje 16 Stell Shot 3,05 mm světle zelené barvy, 3 ks brokového náboje SB Favorit žluté barvy, 2 ks brokového náboje Selier Belot 12 SB plastík červené barvy, 2 ks brokového náboje SB 16 Vega 3,50 mm modré barvy, 1 ks náboje S-Ball plastík oranžové barvy, 7 ks brokových nábojů Stell Shot 3,5 mm 16 světle zelené barvy, 7 ks brokových nábojů S&B Corona 12 tmavě zelené barvy, 6 ks brokových nábojů S&B 12 Corona 3,5 mm černé barvy, 5 ks náboje SCHONEBECK 16 černé barvy, 1 ks brokového náboje S&B 12 67,5 mm oranžové barvy, 1 ks brokového náboje S Ball plastík 12 oranžové barvy, 1 ks brokového náboje S&B 12 červené barvy, 1 ks brokového náboje S&B 16 černé barvy s oranžovým nápisem, 1 ks brokového náboje S&B Vega 16 3,5 mm modré barvy).

Shodu s prvopisem potvrzuje Alice Srbová.

4. Podle § 99 odst. 2 písm. b) a § 99 odst. 4 trestního zákoníku bylo obžalovanému dále uloženo ochranné léčení protialkoholní ve formě ambulantní.
5. Podle § 228 odst. 1 trestního řádu byla obžalovanému uložena povinnost zaplatit na náhradě škody poškozené [redacted] nar [redacted] bytem [redacted] částku 5.300 Kč. Podle § 228 odst. 1 trestního řádu byla obžalovanému uložena povinnost zaplatit na náhradě nemajetkové újmy poškozené [redacted] (generálie shora) částku 50.000 Kč. Podle § 229 odst. 2 trestního řádu byla na řízení ve věcech občanskoprávních odkázána se zbytkem svého uplatněného nároku na náhradu nemajetkové újmy poškozená [redacted].
6. Rozsudek soudu I. stupně právní moci nenabyl, neboť v zákonem stanovené lhůtě proti němu podal obžalovaný prostřednictvím svého obhájce zvoleného na základě plné moci, odvolání, které směřuje do výroku o vině pod bodem ad 2) napadeného rozsudku, do výroku o uložení trestu a výroku, kterým obžalovanému uložena povinnost nahradit škodu poškozené [redacted].
7. Ve svém odvolání obžalovaný uvádí, že k přečinu nedovolené ozbrojování podle § 279 odst. 1 trestního zákoníku a přečinu nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 trestního zákoníku se doznal. Tyto výroky o vině považuje obžalovaný za správné a proto proti nim ani jeho opravný prostředek nesměruje. Obžalovaný však namítá, že právní kvalifikace u skutku pod bodem ad 2) napadeného rozsudku je nesprávná a neodpovídá skutkovým zjištěním. Nebylo prokázáno, že by se obžalovaný dopustil násilí vůči [redacted] resp. pokusu. Jednalo se o běžný zkrat ve vztahu s přítelkyní [redacted]. Jeho jednání nedosahovalo intenzity zločinu, jednalo se spíše o přestupkové jednání proti občanskému soužití. Tomu odpovídá i následné jednání obžalovaného, kdy se s poškozenou [redacted] dohodl o vypořádání společné nemovitosti v [redacted] s pozemky, když tyto nemovitosti jsou nyní ve výlučném vlastnictví [redacted]. Obžalovaný řádně pracuje, plní si výživovací povinnost na nezletilého syna [redacted]. Z uvedených důvodů proto obžalovaný odmítá povinnost k náhradě škody a náhradě nemajetkové újmy poškozené [redacted]. Uložený nepodmíněný trest odnětí svobody by měl pro obžalovaného devastující účinky, bylo by ohroženo plnění jeho výživovací povinnosti vůči nezletilému synovi [redacted] jakož i plnění pracovních povinností. V úvahu by připadal podmíněný trest odnětí svobody s maximálně možnou stanovenou zkušební dobou. Vzhledem k výše uvedenému má obžalovaný za to, že je dán důvod pro zrušení napadeného rozsudku ve výroku o vině pod bodem ad 2). Obžalovaný žádá, aby odvolací soud tudíž napadený rozsudek zrušil a věc vrátil soudu I. stupně k novému projednání a rozhodnutí, nebo aby napadené rozhodnutí sám změnil.
8. K odvolání obžalovaného [redacted] se v písemné formě vyjádřila zmocněnkyně poškozené [redacted]. Poškozená se zcela ztotožňuje s napadeným rozhodnutím, které považuje za správné a řádně odůvodněné. Poškozená připomíná, že odvolání nenapadá skutková zjištění jako taková, ale namítá absenci násilí jako znaku příslušné skutkové podstaty. S touto námitkou se napadené rozhodnutí však vypořádává v bodech 35) – 38), když cituje i případnou odbornou literaturu. Podle poškozené nemůže být pochyb, že opakovaná výhrůžka, že si obžalovaný „vezme jednu z jejích dcer“, je pohrůzkou násilí případně jiné těžké újmy ve smyslu § 185 odst. 1 trestního zákoníku. Znak pohrůžky násilí naplnila i manipulace se zbraní ze strany obžalovaného. Pohrůžky použitím zbraně či zneužitím dcer za účelem donucení manželky k sexuálnímu styku nelze ani při vši shovívavosti považovat za pouhý vztahový exces. Takové jednání rozhodně nelze tolerovat a přesahuje hranici trestní odpovědnosti. Uvedené naplňuje skutkovou podstatu daného trestného činu ve stádiu pokusu, když k dokonání nedošlo jen proto, že se poškozená výhrůžkám nepodvolila. K námitce nižší společenské škodlivosti pak soud přihlédl při uložení trestu při spodní hranici zákonné sazby. Jednání obžalovaného nelze přejít už i z toho důvodu, že vážně zasáhlo poškozenou i její dcery na psychickém zdraví. Poškozená musela vyhledat pro sebe i pro své nezletilé dcery psychiatrickou pomoc, jsou nuceny v současné době užívat

Shodu s prvopisem potvrzuje Alice Srbová.

psychofarmaka a podstupují psychoterapii. Zcela případné je tak rozhodnutí soudu o náhradě škody a nemajetkové újmy ve vztahu k poškozené. Ta se ztotožňuje taktéž s uložením nepodmíněného trestu, který jediný může přimět obžalovaného k nápravě. Obžalovaný totiž páchá trestnou činnost opakovaně a zejména pod vlivem alkoholu, když v současné době je jedinou možností, jak se této závislosti zbavit, právě trest odnětí svobody. Trest odnětí svobody v délce 3 let nemůže v dané situaci ohrozit výživu a výchovu nezletilého syna [REDAKCE]. Veškeré potřeby syna zajišťuje poškozená, obžalovaný se s ním stýká minimálně a jen pod dohledem otcovských prarodičů. Pokud něco skutečně ohrozí syna obžalovaného, tak to, že se jeho otec bude nadále propadat do alkoholové závislosti a čím dál více bude ztrácet společenské zábrany. Poškozená poukázala na to, že obžalovaný nepáchá trestnou činnost poprvé a dosud uložené výchovné tresty jen nepoučily. Nepoučilo jej ani probíhající trestní řízení, když v současné době byl na něj podán u soudu I. stupně pod sp.zn. 6 T 73/2019 návrh na potrestání pro přečin porušování domovní svobody, kterého se měl opět v opilosti dopustit dne 28. 6. 2019, když v noci vnikl do domu poškozené. S ohledem na uvedené proto poškozená navrhuje, aby odvolací soud odvolání obžalovaného [REDAKCE] jako nedůvodné podle § 256 trestního řádu zamítl.

9. Ve veřejném zasedání konaném dne 26. 9. 2019 obhájce obžalovaného v plném rozsahu odkázal na písemně zpracované odvolání a připomněl, že obžalovaný žil s poškozenou poměrně v dlouhodobém partnerském vztahu, mají spolu jedno dítě, nezletilého syna [REDAKCE]. Obžalovaný má k poškozené stále citový vztah, byť poškozená jej neopětuje. Obžalovaný se skutečně velmi těžko vyrovnává s tím, že došlo k rozchodu. Odmítá, že by opakovaně po poškozené požadoval pohlavní styk. Poškozená s ním pohlavní styk měla dobrovolně. S poškozenou obhájce obžalovaného řešil jinou záležitosti ohledně nemovitosti, kterou měli v podílovém spoluvlastnictví, a při té příležitosti se poškozená vyjádřila, že se necítila ohrožená znásilněním a jednání obžalovaného by takto nekvalifikovala. Soud I. stupně ohledně zločinu pokusu znásilnění vychází pouze z výpovědi poškozené, ostatní důkazy spíše charakterizují osobnost obžalovaného a neprokazují jednání, za které byl soudem I. stupně obžalovaný odsouzen. Nebylo prokázáno, jakým způsobem se měl pokusit poškozenou donutit k pohlavnímu styku. Podle tvrzení poškozené měl zbraň nelegálně drženou uloženou pod matrací a sama tato skutečnost není podle obžalovaného hrozbou vedoucí k donucení pohlavního styku. Rovněž údajná hrozba, že si obžalovaný vezme jednu z dcer poškozené, když s ním nebude mít styk, je pouze tvrzením poškozené, které obžalovaný odmítá. Obžalovaný navrhl provést jako důkaz před odvolacím soudem výslech svědkyně [REDAKCE] ke skutečnostem, které ona sama sdělila obhájci obžalovaného.
10. Státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Českých Budějovicích, pobočky v Táboře k odvolání obžalovaného uvedla, že státní zastupitelství se s napadeným rozsudkem v plném rozsahu ztotožnilo. Proti výroku o vině pod bodem 2) nelze mít žádných výhrad. Nálezací soud zjistil skutkový stav řádně, učinil správné skutkové, ale i právní závěry, zabýval se všemi námitkami obžalovaného, které byly zejména ve vztahu k tomuto bodu rozsudku vneseny a které se nyní v odvolání opět opakují. S argumentací obžalovaného se okresní soud vypořádal již v rámci svého rozhodnutí dostatečným způsobem a proto je možno v plném rozsahu odkázat na odůvodnění napadeného rozsudku. Použitou právní kvalifikaci pokusem zločinu znásilnění lze označit za správnou, vystihuje zjištěný skutkový stav. Námitky nelze mít ani proti výroku o trestu, který zohledňuje veškerá zákonná kritéria, zejména povahu trestné činnosti, ale především osobu samotného obžalovaného. Opět lze odkázat v tomto směru na precizní odůvodnění napadeného rozsudku, a to i pokud jde o výrok, jímž bylo uloženo ochranné léčení protialkoholní ve formě ambulantní. Akceptovatelné jsou i výroky učiněné soudem podle § 228 odst. 1 a § 229 odst. 2 trestního řádu. Státní zástupkyně pro průběh veřejného zasedání nevznesla návrhy na doplnění dokazování. Navrhla, aby odvolání obžalovaného bylo podle § 256 trestního řádu jako nedůvodné zamítnuto.

Shodu s prvopisem potvrzuje Alice Srbová.

11. Zmocněnkyně poškozené [redacted] v plném rozsahu odkázala na písemné vyjádření k odvolání obžalovaného, které založeno v trestním spise na čl. 252 – 256. Poukázala na skutečnost, že výpověď poškozené byla vyhodnocena jako věrohodná, podporována výpověďmi dcer poškozené a dále i dalších svědků, kterým se poškozená postupně svěřila, nebo kteří byli ve styku v té době s rodinou. Návrh na opětovný výslech poškozené označila zmocněnkyně poškozené za zcela nadbytečný a požádala odvolací soud, aby tento důkazní návrh byl zamítnut, a to i s ohledem na psychický stav poškozené. Tato společně se svými dcerami je v psychiatrické péči, mají problémy, které jsou následkem soužití a jsou i následkem skutku, který je před soudem projednáván. Poškozená po celou dobu trestního řízení vypovídala skutkově zcela shodně a i soud I. stupně k tomuto přihlédl. K namítanému nedostatku prvku násilí zmocněnkyně uvedla, že právě vyhrožování tím, že někdo pohlavně zneužije vaše děti, lze považovat za pohružku násilí či jiné těžké újmy pro účely daného trestného činu. Otázka zbraně se netýkala pouze jejího přechovávání pod matrací. Z výpovědi poškozené i dalších svědků vyplynulo, že obžalovaný, který to nepopíral, neměl zbraň pouze pod matrací, ale on s ní několik dní za sebou v noci manipuloval, nabíjel jí, vybíjel jí a chodil v noci za poškozenou do ložnice i za dětmi, ať se poškozená za ním do ložnice vrátí. Nešlo tedy o pouhé přechovávání zbraně pod matrací, ale bylo i evidentní, za jakým účelem se zbraní obžalovaný manipuluje. Poškozená jasně vypověděla, proč se obávala výhrůžek obžalovaného a proč je považovala za reálné. Z tohoto důvodu i nakonec přistoupila po tolika letech soužití k tomu, že se s obžalovaným definitivně rozešla. Obžalovaný svým jednáním zcela jednoznačně překročil hranici trestní odpovědnosti, nelze tolerovat vyhrožování tím, že pohlavně někdo zneužije děti, nebo tím, že bude obžalovaný kolem někoho chodit a nabíjet zbraň. Zmocněnkyně připustila, že znásilnění se zbraní v této formě, jak ho soud projednává, není úplně typický, jak si ho většina lidí představí. Ale právě s ohledem na nižší společenskou škodlivost, jaká se zde objevila, tak tuto soud dostatečně zohlednil při uložení trestu při spodní hranici zákonné trestní sazby. Pokud obžalovaný namítá, že nepodmíněný trest jej zlikviduje, že nebude moci pracovat a nebude moci plnit vyživovací povinnost, je zřejmé, že pouze nepodmíněný trest odnětí svobody je jedinou a poslední šancí obžalovaného, aby se zbavil závislosti na alkoholu. Všechny jiné možnosti v tomto ohledu doposud selhaly. Trest, který byl obžalovanému uložen, je jediným možným trestem vedoucím k jeho nápravě. Co se týče nemajetkové a újmy a náhrady škody, poškozená se nechtěla odvolávat, rozhodnutí soudu považuje v otázkách náhrady škody za přiměřené. Vše dostatečně doložila lékařskými zprávami i účtenkami za náklady, které vynaložila na terapii a doložila i újmu, která byla způsobena jí samotné i jejím dcerám na psychice. Zmocněnkyně poškozené proto navrhl, aby odvolací soud odvolání obžalovaného jako nedůvodné zamítl.
12. Ve veřejném zasedání dokazování doplněno o čtení důkazů listinné povahy. Nejprve konstatován aktuální opis rejstříku trestů obžalovaného, z něhož se podává, že byl v minulosti pouze jedenkrát soudně postíhnut. Ze spisu Okresního soudu v Táboře sp.zn. 5 T 103/2017 čten trestní příkaz ze dne 30. 10. 2017, č.j. 5 T 103/2017-28, doručený obžalovanému dne 13. 11. 2017. Právní moc tohoto trestního příkazu nastala dne 22. 11. 2017. Zmíněným trestním příkazem obžalovaný postíhnut pro přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 trestního zákoníku a odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 4 měsíce, který mu byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 18 měsíců. Dále obžalovanému uložen peněžitý trest ve výši 8 000 Kč s náhradním trestem odnětí svobody v délce 2 měsíce, pro případ, že by peněžitý trest nebyl obžalovaným ve stanovené lhůtě vykonán. Pro úplnost čten doklad o úhradě celého peněžitého trestu. Jako poslední listina čten návrh na potrestání, který evidován u Okresního soudu v Táboře pod sp. zn. 6 T 73/2019. Tento návrh na potrestání ze dne 22. 7. 2019 viní obžalovaného ze spáchání přečinu porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1 trestního zákoníku.
13. Po provedení výše uvedených listin si senát krajského soudu rozhodnutí o důkazním návrhu – výslechu poškozené [redacted] vyčlenil do své závěrečné porady.

14. Poté, co bylo dokazován v rámci veřejného zasedání prohlášeno za skončené, obhájce obžalovaného v rámci konečného návrhu uvedl, že je dán důvod pro zrušení napadeného rozsudku pod bodem ad 2). Požádal, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil soudu I. stupně k novému projednání a rozhodnutí, popřípadě aby sám odvolací soud napadené rozhodnutí změnil. Státní zástupkyně odkázala na konečný návrh, který učinila v předchozím přednesu. Zmocněnkyně poškozené odkázala na své předchozí vyjádření. Obžalovaný v rámci práva posledního slova uvedl, že je blbost, že by šáhl po holkách. Přiznal, že se rád napije. Poškozená ho potřebovala dostat z baráku, tak to udělala takovým stylem, který obžalovaný nečekal. Cítí to jako velký podraz, poškozená se mu chce nějakým stylem mstít. Tak to obžalovaný vidí a cítí. To, že by obžalovaný šáhl po dětech, je nesmysl, s holkami vyrůstal od mala, znal i jejich otce, se kterým lezl po skalách. Když se stalo to obrovské neštěstí a manžel poškozené nešťastně zemřel, obžalovaný za poškozenou přišel, že kdyby někdy cokoli potřebovala, bude jí nápomocen a je tu pro ni. Vznikl z toho vztah. To je celé.
15. Krajský soud jako soud odvolací z podnětu odvolání obžalovaného [redacted] přezkoumal napadený rozsudek soudu I. stupně v dotčených výrocích, tedy konkrétně ve výroku o vině pod bodem ad 2), ve výroku o uložení nepodmíněného trestu, dále ve výroci o náhradě škody a náhradě nemajetkové újmy ve vztahu k poškozené [redacted]. Přezkumu podrobil taktéž i zákonnost řízení, které vydání zmíněného rozsudku předcházelo. Byl také povinen přihlídnout i k tomu, zda řízení nebo rozsudek samotný netrpí vadami, které podaným odvoláním obžalovaného vytýkány nebyly. Z důvodů níže rozebraných vyhodnotil odvolání obžalovaného [redacted] jako nedůvodné.
16. Odvolací soud v první řadě neshledal nic, co by svědčilo o porušení procesních norem. Soud I. stupně a před ním i ostatní orgány činné v trestním řízení postupovaly ve věci dle příslušných ustanovení trestního řádu a nikterak neporušily právo obžalovaného, který byl od okamžiku, kdy u něho vyvstal důvod nutně obhajoby zastoupen svým obhájcem na základě plné moci, na obhajobu.
17. V samotném procesním postupu soudu I. stupně nebyly shledány taktéž žádné závady. Okresní soud v Táboře vyzníval o konání hlavního líčení v dané trestní věci všechny strany řízení při zachování všech zákonných lhůt. Obžalovaný [redacted] se vždy hlavního líčení osobně zúčastnil, měl možnost se vyjadřovat k žalovanému jednání i k prováděným důkazům, měl možnost navrhnout i provedení důkazů dalších. Ve vztahu k odvolateli nebyly tedy zjištěny žádné skutečnosti, které by vedly odvolací soud ke zrušení rozsudku soudu I. stupně z důvodu uvedených v § 258 odst. 1 písm. a) trestního řádu.
18. Co se týče důkazního rámce, odvolací soud konstatuje, že Okresní soud v Táboře se předmětnou trestní věcí zabýval v dostatečném rozsahu, provedl zákonným způsobem celou řadu důkazů, které mohly k jejímu objasnění přispět, tedy zjistil skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti a vytvořil si tak patřičnou důkazní základnu pro věcně správné a spravedlivé meritoriální rozhodnutí o vině obžalovaného [redacted]. Lze tedy tvrdit, že podstatné důkazy potřebné pro zjištění, zda se staly skutky, v nichž jsou spatřovány shora označené trestné činy, a zda je spáchal obžalovaný, byly opatřeny již v řízení přípravném a posléze procesní formou provedeny v průběhu hlavního líčení. V rámci dokazovacího procesu vycházel soud I. stupně jednak z výpovědi obžalovaného [redacted] z výpovědi poškozené [redacted] výpovědi svědkyně [redacted]. Se souhlasem státní zástupkyně i obžalovaného čteny protokol o výsledku svědku [redacted].
[redacted] V intencích ust. § 211 odst. 6 trestního řádu byly rovněž čteny úřední záznamy o podaném vysvětlení [redacted] a [redacted]. Důkazně bylo čerpáno i ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, jehož závěry osobně stvrdil znalec Doc. MUDr. Jaroslav Zvěřina v hlavním líčení dne 1. 7. 2019. Procesní soud mimo důkazů shora označených čerpal i z velkého množství důkazů listinné povahy.

Shodu s prvopisem potvrzuje Alice Srbová.

Z rozsahu provedeného dokazování je zřejmé, že Okresní soud v Táboře disponoval pro své meritorní rozhodnutí dostatečnou důkazní materií. Odvolací soud je přesvědčen, že Okresní soud v Táboře zcela naplnil požadavky kladené na rozsah dokazování ust. § 2 odst. 5 trestního řádu. Odvolací soud si dovoluje tvrdit, že soudem I. stupně byl tedy zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, v rozsahu nezbytném pro rozhodnutí ve věci samé.

19. Dále v rámci svého přezkumu se odvolací soud zaměřil na otázku, zda hodnocení všech důkazů provedených před soudem I. stupně odpovídá požadavkům na něj kladeným v ust. § 2 odst. 6 trestního řádu. Odvolací soud zastává stanovisko, že Okresní soud v Táboře veškeré ve věci provedené důkazy hodnotil ve smyslu zásady volného hodnocení důkazů tak, jak ji upravuje právě obsah ust. § 2 odst. 6 trestního řádu, tedy nejen jednotlivě, ale i ve vzájemných souvislostech a vazbách, a to podle svého vnitřního přesvědčení, založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu. Pokud tedy Okresní soud v Táboře splnil svoji povinnost, proti jeho způsobu hodnocení důkazů, a to především k namítanému výroku o vině pod bodem ad 2) napadeného rozsudku a na jeho základě učiněných skutkových závěrů nelze mít žádných námitek. Nutno konstatovat, že odůvodnění napadeného rozsudku, vztahující se k závěrům o vině obžalovaného [redacted] shora konkretizovanými trestnými činy je naprosto přiléhavé a nancjvých logické. V odůvodnění napadeného rozsudku procesní soud rozebírá jednotlivé provedené důkazy a z informací z nich plynoucích vyvozuje pochybnosti nevzbuzující závěry. S ohledem na to, že dokazování v této věci lze považovat za kompletní, je ve smyslu ust. § 263 odst. 7 trestního řádu odvolací soud hodnocením provedených důkazů tak, jak je učinil soud nalézací, vázán. Byť obžalovaný vznesl u veřejného zasedání před odvolacím soudem požadavek na opětovný výslech poškozené [redacted] tento důkazní prostředek vyhodnotil odvolací soud za naprosto nadbytečný, neboť poškozená [redacted] byla zcela detailním způsobem vyslechnuta před soudem I. stupně v rámci hlavního líčení konaného dne 10. 5. 2019. Sám odvolací soud neshledal za potřebné dokazování ve vztahu ke skutkovým zjištěním doplňovat.
20. Odvolací soud si dovoluje tvrdit, že z odůvodnění napadeného rozsudku, které ve vztahu k závěrům o vině obžalovaného [redacted] plně vyhovuje požadavkům § 125 trestního řádu, je patrné, že Okresní soud v Táboře se s veškerými skutkovými aspekty projednávané věci vypořádal, přičemž je také zřejmé, že proces hodnocení jednotlivých provedených důkazů přehledně a podrobně popsal. Tento proces evidentně nenesl, byť s tím odvolatel ve vztahu k výroku o vině pod bodem ad 2) napadeného rozsudku nesouhlasí, známky žádné nelogičnosti či věcné nesprávnosti. V odůvodnění napadeného rozsudku je s dostatkem prezentován obsah provedených důkazů a je v něm zcela zřetelně vyloženo, které skutečnosti vzař Okresní soud v Táboře za prokazané. V odůvodnění napadeného rozsudku jsou jasně označeny důkazní prostředky, o které procesní soud své rozhodnutí opírá, je v něm obsažena i reakce na obhajobu zvolenou obžalovaným [redacted] především k namítanému výroku o vině pod bodem ad 2) napadeného rozsudku, kterou má soud za zcela vyvrácenou ostatními provedenými důkazy.
21. Odvolací soud poté, co se velmi podrobně seznámil s obsahem opravného prostředku obžalovaného [redacted] registruje, že má značné výhrady k právní kvalifikaci, kterou procesní soud užil ve vztahu k bodu ad 2/ napadeného rozsudku, kterou označuje za nesprávnou a neodpovídající skutkovým zjištěním. Je zřejmé, že obžalovaný své jednání kladené mu za vinu pod bodem ad 2/ napadeného rozsudku popisuje zcela jiným způsobem, než osoba jeho protiprávním jednáním přímo dotčená, a to poškozená [redacted]. Odvolací soud zdůrazňuje, že nemá naprosto žádného důvodu nevěřit zcela konstantní a velmi detailní výpovědi poškozené, která dle názoru odvolacího soudu popisuje události rozvedené pod bodem ad 2/ napadeného rozsudku v souladu s realitou, tedy popisuje, co se zcela objektivně v rozhodném období stalo. Její výpověď není zcela osamocena, neboť je podporována i výpovědi dalších ve věci slyšených svědků, především dcer poškozené [redacted] a [redacted]. Odvolací soud podotýká, že poškozená byla ze strany obžalovaného vystavena zcela neakceptovatelnému chování, které opravdu překračuje hranici trestní odpovědnosti. Nejde o žádné jednání v rovině

Shodu s prvopisem potvrzuje Alice Šrbová.

přestupkové, nýbrž o jednání, které lze podřadit pod konkrétní ustanovení trestního zákoníku. Odvolací soud odmítá naprosto i argumentaci obžalovaného, že ve vztahu ke skutku ad 2/ napadeného rozsudku absentuje složka, či prvek násilí. Tento názor odvolací soud naprosto nesdílí, neboť v odůvodňující části napadeného rozsudku soud I. stupně již konkrétně poukazuje na důkazní prostředky, které tuto skutečnost ozřejmují a které vyvracejí i možné spekulace obžalovaného v tom směru, že jednání, které je mu kladeno za vinu pod bodem ad 2/ napadeného rozsudku, nedosahuje požadované míry společenské škodlivosti, aby bylo nutno jej projednávat v rovině trestního práva. Dle názoru odvolacího soudu, obžalovaný jednání kladené mu za vinu pod bodem ad 2/ napadeného rozsudku bagatelizuje, poukazuje na důkazy, které by jeho vinu měly oslabit a naprosto stranou a bez povšimnutí ponechává právě ty důkazní prostředky, které mají velkou vypovídací hodnotu a důkazní sílu a které jsou ve svém souhrnu schopny jeho vinu prokázat. Odvolací soud proto zcela odmítá ve vztahu k bodu ad 2/ napadeného rozsudku veškerou argumentaci obžalovaného [redacted] a jeho popis a konstrukci událostí, které se staly v rozhodném období, které označeno v rozsudku soudu I. stupně. Popisy událostí tak, jak je prezentuje obžalovaný [redacted] naprosto neodpovídají realitě, neboť jsou v příkrém rozporu právě s výpovědí poškozené [redacted] v rozporu s dalšími důkazy, které výpověď poškozené jednoznačně potvrzují. Fakta plynoucí z provedených důkazů ve vztahu k bodu ad 2/ napadeného rozsudku jsou nezvratná, plně odpovídající závěrům o vině obžalovaného [redacted].

22. Odvolací soud si dovoluje tvrdit, že hodnotící úvahy a jejich výsledky Okresní soud v Táboře vyjádřil v naprosto přiléhavém odůvodnění napadeného rozsudku. Ničeho proto nelze vytknout, jak již ostatně shora uvedeno, skutkovým zjištěním, která soud I. stupně učinil, a stejně tak ani vůči soudem I. stupně užití právní kvalifikaci, když tento správně dovodil, že jednání obžalovaného [redacted] uvedené pod bodem ad 2/ napadeného rozsudku vykazuje všechny zákonem předpokladané znaky zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. c) trestního zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 trestního zákoníku. Procesní soud se velmi pečlivě zabýval touto právní kvalifikací, která byla již ostatně nastavena podanou obžalobou a náležitě i vysvětlil, z jakého důvodu nebylo jednání obžalovaného pod bodem ad 2/ napadeného rozsudku podřazeno pod skutkovou podstatu zločinu vydírání podle § 175 odst. 1, 2 písm. c) trestního zákoníku. Ohledně výkladu užití právní kvalifikace odvolací soud odkazuje na velmi trefné úvahy, které vtělil procesní soud do odůvodňující části svého rozhodnutí do odstavců 34. – 39. Odvolací soud zastává naprosto totožný názor, který jako stěžejní vyjádřil procesní soud ve svém rozhodnutí, a to, že zcela zjevným motivem jednání obžalovaného bylo vykonání pohlavního styku na poškozené, což dokládají mj. i citace jeho výpovědi. Odvolací soud je proto přesvědčen, že právní kvalifikace užitá soudem I. stupně ve vztahu k bodu ad 2/ napadeného rozsudku je naprosto přiléhavá a správná.
23. Jakkoli je ze strany obžalovaného namítáno, že Okresní soud v Táboře provedl hodnocení důkazů ve vztahu k bodu ad 2/ napadeného rozsudku zcela nesprávným způsobem, odvolací soud na tuto argumentaci nemůže v žádném případě přistoupit. Okresní soud v Táboře se totiž náležitým způsobem vypořádal se všemi okolnostmi, které z dokazování vyplynuly, pečlivě se zabýval věrohodností osoby poškozené a ve věci slyšených svědků, hodnotou důkazů ostatních. Učinil následně správné skutkové i právní závěry, které nelze zpochybňovat. Odvolací soud tvrdí, že rozsudečný výrok soudu I. stupně pod bodem ad 2/ napadeného rozsudku plně odpovídá zjištěné důkazní situaci. Za zcela správnou je nutno pak z důvodu, které podrobně rozebrány v odůvodňující části napadeného rozsudku, i soudem I. stupně užitou právní kvalifikaci.
24. K výroku o vině pod bodem ad 1/, 3/ napadeného rozsudku nemusí odvolací soud nad rámec toho, co uvedeno v rozsudku soudu I. stupně, dodávat, neboť tyto výroky o vině obžalovaný bez výhrad přijal, proti těmto výroky ani jeho opravný prostředek nesměřoval.
25. Poté, co odvolací soud v plném rozsahu akceptoval napadený výrok o vině pod bodem ad 2/, i výroky další, zaměřil se v rámci své přezkumné povinnosti na výrok o uložení trestu. K otázce

Shodu s prvopisem potvrzuje Alice Srbová.

trestu nemá odvolací soud žádných zásadních připomínek, když jej považuje za správně zvolený, co do jeho druhu. Odvolací soud konstatuje, že soud I. stupně striktně postupoval při ukládání trestu u obžalovaného podle zásad rozvedených v § 39 trestního zákoníku, dostatečně se zabýval i všemi polehčujícími a přitěžujícími okolnostmi, které lze na jeho straně shledat. Všechny tyto okolnosti prezentoval v odůvodňující části napadeného rozsudku v odstavci 44. U obžalovaného [redacted] byly zcela nepochybně splněny zákonné parametry pro ukládání trestu úhrnného za podmínek daných § 43 odst. 1 trestního zákoníku. Pokud byl obžalovanému uložen trest represivního charakteru, trest nepodmíněný, procesní soud nikterak nepochybil, neboť přihlédl ke všem okolnostem případu, skutečnostem zjištěným k osobě obžalovaného, který se nyní projednáváné trestné činnosti částečně dopustil ve zkušební době podmíněného odsouzení pro jinou trestnou činnost. Obžalovaný tedy dokazuje, že opravdu trest výchovné povahy nemá na jeho chování sebemenší dopad. Proto soud správně rozhodl o nutnosti uložení nepodmíněného trestu, který byl vyměřen podle rozhodné trestní sazby dané § 185 odst. 2 trestního zákoníku jako trest úhrnný v trvání 36 měsíců. Takovýto trest nelze považovat za přísný, nespravedlivý a nepřiměřený, který by svým druhem a výměrou vybočoval ze zaběhlých pravidel trestání. Za věcně správný a zákonu neodporující lze považovat i výrok, kterým obžalovaný pro výkon nepodmíněného trestu zařazen do věznice s ostrahou. Co se týče odůvodnění základního trestu, může soud opětovně odkázat na pregnantní odůvodnění, které zaneseno v odstavci 44. – 45. rozsudku soudu I. stupně.

26. Svě opodstatnění má i další vyslovený trest podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, tedy trest propadnutí věci, a to konkrétně zbraně a nábojů, jejichž přechováváním se obžalovaný dopustil přečinu nedovolené ozbrojování. Výklad k tomuto druhu trestu je opět velmi logicky zanesen do odstavce 47. napadeného rozsudku. Za zcela správný je nutno označit i výrok procesního soudu, kterým podle § 99 odst. 2 písm. b) a § 99 odst. 4 trestního zákoníku obžalovanému uloženo ochranné léčení protialkoholní ve formě ústavní. Podmínky pro uložení tohoto typu ochranného léčení vyplývají jasně ze závěru znaleckého posudku Doc. MUDr. Jaroslava Zvěřiny. Nutnost uložení léčby obžalovanému jasně a srozumitelně popsána v odstavci 48. napadeného rozsudku.
27. Za věcně správné a důkazně podložené lze pak považovat i výroky, které byly soudem I. stupně učiněny v rámci adhézního řízení podle § 228 odst. 1 trestního řádu a § 229 odst. 2 trestního řádu ve vztahu k poškozené [redacted]. K výrokům o náhradě škody a nemajetkové újmě je věnována zvláštní pasáž odůvodnění napadeného rozsudku pod bodem VII. V této pasáži procesní soud velmi svědomitě rozebírá oprávněnost nároku poškozené [redacted] na úhradu škody a nároku na přiznání náhrady nemajetkové újmy. Výklad a úvahy soudu I. stupně jsou naprosto vyčerpávající a proto odvolací soud nemusí nad rámec toho, co uvedeno v rozsudku soudu I. stupně, nic nového dodávat, neboť vše podstatné je zde zaneseno. Procesní soud zcela správně obžalovanému podle § 228 odst. 1 trestního řádu uložil zaplatit na náhradě škody poškozené [redacted] částku 5 300 Kč, která je dostatečně podložena důkazními prostředky. Z pohledu odvolacího soudu soud procesní velmi citlivě rozhodl o uplatnění nároku poškozené [redacted] na náhradu nemajetkové újmy, která byla vyčíslena v částce 70 000 Kč. Procesní soud poté, co prokázal, že osobnostní sféra poškozené byla jednáním obžalovaného razantně narušena, přiznal z důvodů, které zmiňují v odstavci 53. svého rozhodnutí na náhradě nemajetkové újmy částku 50 000 Kč, která z pohledu odvolacího soudu odpovídá utrpenému příkoří a narušení osobního života a psychické rovnováhy poškozené [redacted]. S ohledem na fakt, že poškozená nárokovala na náhradě nemajetkové újmy více, než bylo soudem přiznáno, zcela logicky procesní soud poškozenou se zbytkem jejího uplatněného nároku na náhradu škody odkázal podle § 229 odst. 2 trestního řádu na řízení ve věcech občanskoprávních.
28. Rozsudek soudu I. stupně ve všech jeho výrocích považuje tudíž odvolací soud za správný a zákonný. Proto ze všech shora konstatovaných a zevrubněji rozebraných důvodů, s odkazem na

kvalitní odůvodnění napadeného rozsudku, odvolací soud naprosto nepřisvědčil obsahu oprávněnému prostředku obžalovaného [REDAKCE] [REDAKCE] vyhodnotil proto jeho odvolání jako nedůvodné a jako takové je postupem podle § 256 trestního řádu zamítl.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat do dvou měsíců od jeho doručení dovolání k Nejvyššímu soudu v Brně prostřednictvím soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni (§ 265c tr.ř., § 265e odst. 1 tr.ř.), a to ve trojím vyhotovení.

Dovolání mohou podat:

- a) nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i v neprospěch obviněného,
- b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká (§ 265d odst. 1 tr.ř.).

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 tr.ř.).

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) nebo § 265b odst. 2, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 1, 2 tr.ř.).

Tábor dne 26. 9. 2019

JUDr. Jiřina Roubíčková v.r.
předsedkyně senátu

Alice
Srbová
Digitálně podepsal
Alice Srbová
Datum: 2019.10.03
13:12:34 +02'00'

Shodu s prvopisem potvrzuje Alice Srbová.

